

А. М. Куляшоў — бацька паэта (1932).

Першае фота. Аркадзь Куляшоў на руках у маці К. Ф. Ратабыльскай (1914).

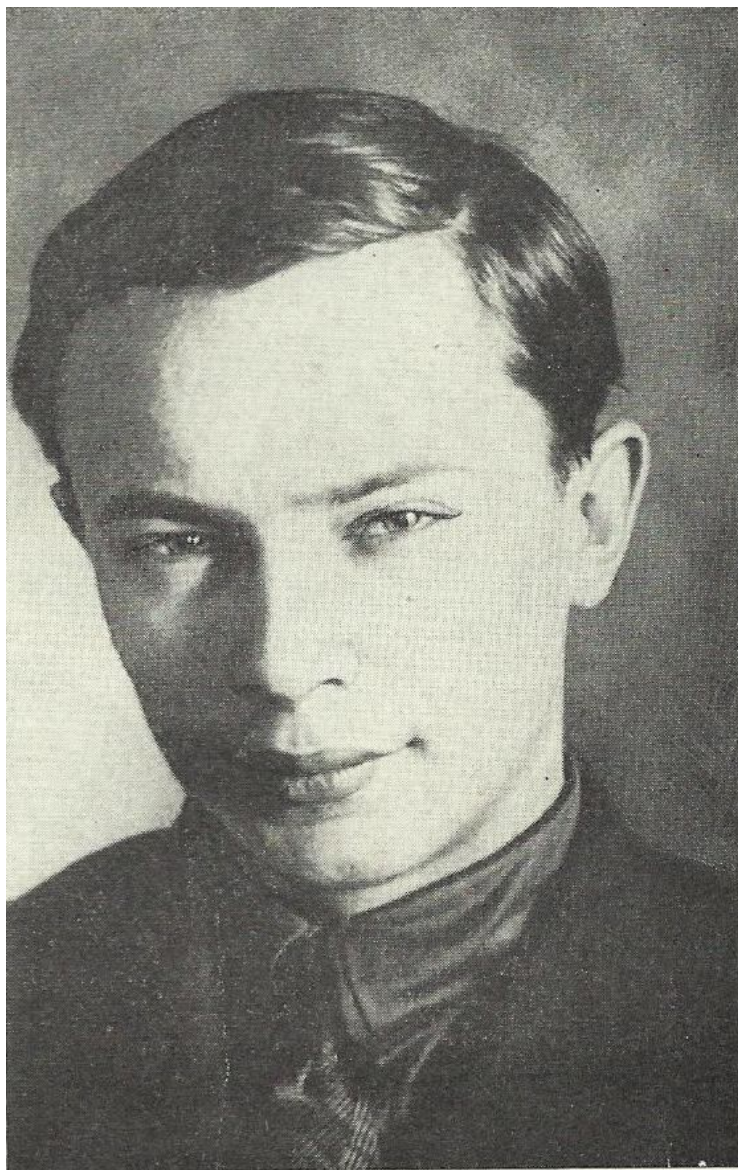
Позірк у будучыню. Аркадзь Куляшоў — выпускнік Саматэвіцкай сямігодкі (1928).

Са сцежак лёсу. Платон Галавач і А. Ф. Вечар (1928).

Мсціслаўская філія «Маладняка»: сядзяць злева направа: П. Скокаў, В. Гарабец, Г. Сапрыка; стаяць: А. Куляшоў, Ю. Таўбін, А. Якаўлева, З. Астапенка, Я. Сінякоў (1929).

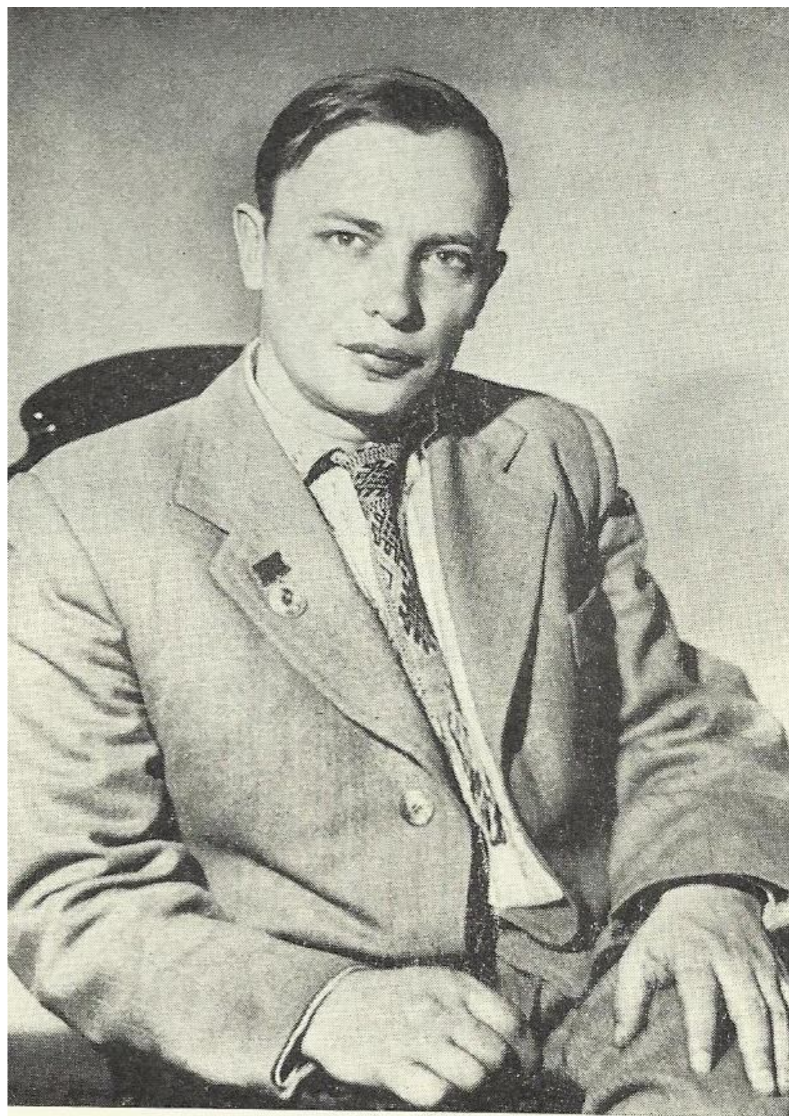
Трывожны роздум. Аркадзь
Куляшоў (1934).

Кастрычнік сорак першага. Супрацоўнік франтавой газеты Аркадзь Куляшоў сярод калег-журналістаў (11 армія, Калінінскі фронт, 1941).

Маці. А. Ф. Куляшова з дачкой Валянцінай і сынам Уладзімірам (зіма 1943-га, Уральск).

З-пад «Сцяга брыгады».
Аркадзь Куляшоў — лаўрэат Сталінскай прэміі першай ступені (1946).

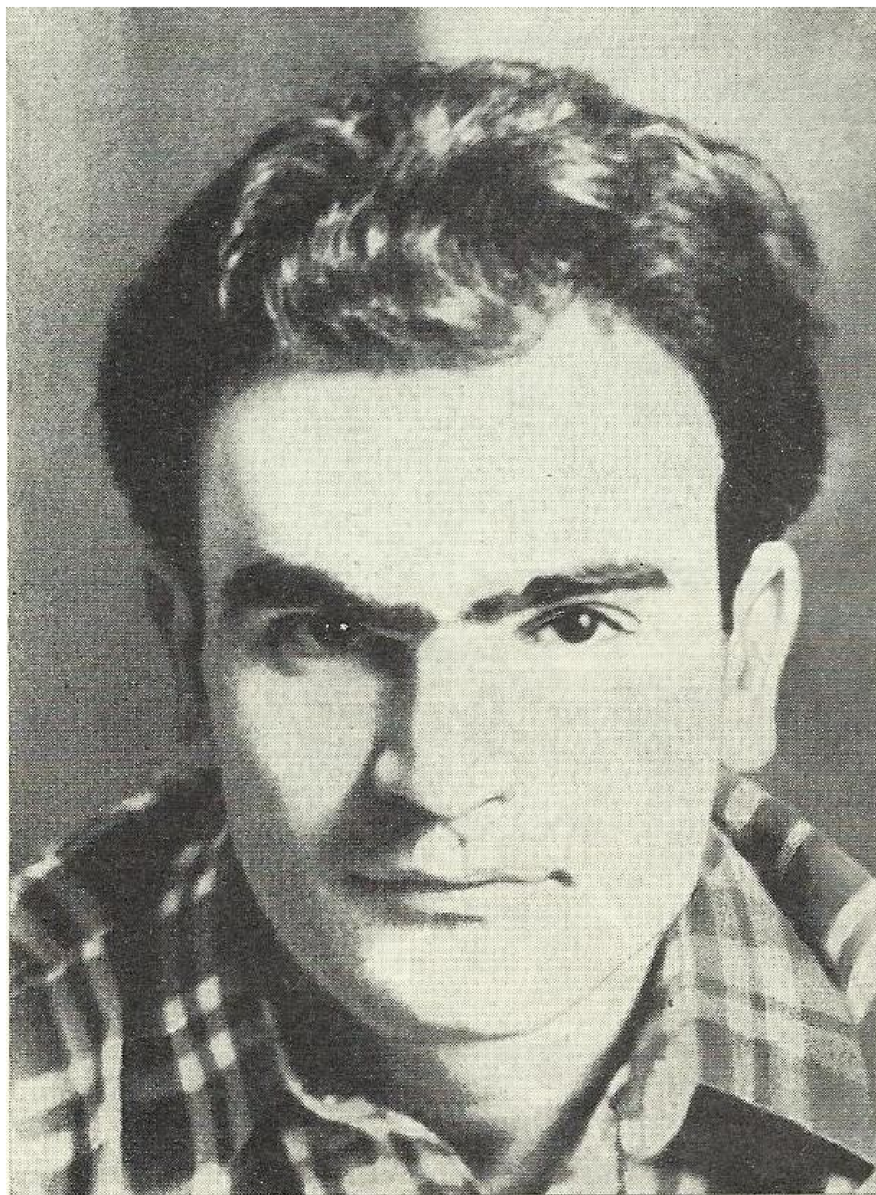
Мірныя клопаты. Аркадзь Куляшоў разам з Максімам Танкам, Кандратам Крапівой і Міхасём Лыньковым на адной з вуліц вызваленага Мінска (1948?).

У дні Усесаюзнай дэкады беларускага мастацтва ў Маскве. Аляксандр Твардоўскі, Якуб Колас, Аркадзь Куляшоў і Мікалай Ціханаў (1949).

Бацькава блаславенне. Аркадзь Куляшоў з дачкой Валянцінай Аркадзьеўнай у дзень яе вяселля (Нарач, 1956).

Хрыста Бербераў (1958).

Яшчэ адна вясна. Бацькі Аркадзя Куляшова А. М. Куляшоў і К. Ф. Ратабыльская (Хоцімск, 1970).

Запісная кніжка

1.

Галоўнае ўжо сказана, што лішка
Да сказанага некалі дадаць?
Я кніжку запісную асцярожна
Кладу на стол. Гартаць ці не гартаць?..

Тут запісы хвілінныя [illegible],
Сабраныя пад вокладкі старой.
Я давяраю іх памяці мацярнай
І зрокавай, не верачы другой.

Ты, кніжка запісная, — дом, дзе звычка
Скразняк гадоў, віхор не [illegible] дум,
Кладоўка для зярнят і памятніца
Пачуццяў марных, кінутых на глум.

Ты — кінапіс з неразгаданай вяззю,
На турму не падобная турма,
Дзе вобразам маім — забытым вязням,
Празначана тэрміну няма.

Нагляднікі пазбавілі іх руху,
Фантазія ім хлеба не дае,
Як рэактыўны лайнер хуткасць гуку,
Час абганяе запісы мае.

Аўтограф Аркадзя Куляшова (1973).

«Лясному рэху праўду рас-
кажы...» Аркадзь Куляшоў
(1973).

Вяршыні паэзіі горныя... Кайсын Кулieў і Расул Гамзатаў на юбілейным вечары народнага паэта Беларусі Аркадзя Куляшова (1974).